

מישטר

במדינה

העם

מול

הגרדום

לוחם בגבורה על זכותו לחיים ולחירות. הי' פשע שבוצע בעיראק היום ילמד עם זה מה צפוי לו אם יניח את נשקו ויאפשר לקלגסי שלטון הרצח לאדורף לארצו המשוחררת.

העליונות המוסרית. סיכום אבנרי: "העם בישראל מרכיז את ראשו מול פני גופות הקורבנות, כשבלביו ארבע החלטות.

איש לא ניחש איזו סמליות נוראה תלוה את המעמד החגיגי. עסקני עולי מצרים קבעו, כי ביום השלישי של השבוע תיערך בחולון עצרת-אזכרה והתייחדות עם זכרם של ד"ר מרוזק ושמואל עזר. כי ביום זה מלאו 14 שנה לעליית השניים לגרדום כי קאהיר.

כאשר התכנסו משתתפי הסכס, היו בידיו הם עיתונים שבישרו כי אותו בוקר עצמו ניתלו בבגדאד תשעה יהודים נוספים — אף הם באשמת ריגול למען ישראל.

אל נרות-הזיכרון שהוכנו לזכר השניים ולזכרו של אלי כהן ז"ל, שניתלה בדמשק, הוספו ברגע האחרון נרות חדשים.

נקודת-האור הזעירות הטילו צללים קוד-רים מאוד על המציאות החזקה הסובבת את ישראל.

רודנות מעורערת ועלובה. ההוד-עזות, שהקיפה את כל אורחי ישראל, מצאה את ביטויה באותו ערב עצמו, כאשר בכנסת קם היו"ר קדיש לוז והקריא את שמות תש-עת הרוגי-המלכות.

בזה אחר זה הביעו ראשי המפלגות — מראש-הממשלה ועד אמיל חביבי מרק"ח — את סלידתם ממעשה-התועבה.

ח"כ אורי אבנרי, שהכיר אישית כמה מ-מנהיגי ההפיכות הקודמות בעיראק, הכריז:

הפשע המחריד, שבוצע הביקר, עם שחר, בבגדאד ובבצרה, חרוץ את דינו של מישטר התליינים השולט בעיראק.

עוד לפני שבועיים, כאשר הוגשו הצעות דחופות לסדר-היום של הכנסת, כדי להתריע כנגד מזימה חשוכה זו, היה ברור כי רק הודעות כללית של דעת-הקהל העולמית, עשויה — אולי — למנוע פשע זה של רודנות מעורערת ועלובה, אשר רוממות ה-לאומיות הערבית בפייה, ואילו מעשיה — כורים קבר למדינה העיראקית ולכל תיקות הקידמה במרחב.

מרחץ דמים. הוא הזכיר את משפטי הוועה של הרודנות העיראקית, שהפכו שכי-דבר עוד בימי השתוללותו של השופט פאדל מהראוי, בתקופת שלטונו של קאסם, כאשר שלח למחת, תוך גידושים וקללות, עשרות מדינאים, קצינים ואורחים — שלא היו מהיר-מנים על הרוזן.

מישטרו של עארף, שמתכו צמחה הרוד-נות הנוכחית, התחיל את דרכו במרחץ-דמים כללי, שחיטה בה נקטלו, ללא דין ומישפט, אלפים מבני העם העיראקי, שהוגדרו על-ידי המישטר כ"קומוניסטים".

כל אותה עת נמשך הנסיון של שליטי בגדאד לבצע רצח-עם, ולשים קץ לקיומו הקאומו של העם הכורדי בצפון-עיראק, הי'

* ביניהן: הצעה של סיעת העולם הזה — כוח חדש. לפי בקשת גורמים מדיניים, הוט-כם לעכב השמעת הצעה זו בפומבי. הנימוק היה — הדבר עלול להזיק.

מדליקה לזיכרו של ד"ר מרוזק ושמואל עזר ז"ל, אשר הוצאו להורג לפני 14 שנה בקהיר, בעוד הנר הרביעי הודלק לזיכרם של תשעת היהודים שניתלו ביום ההזכרה בבגדד, אחרי שהואשמו בריגול לסובת ישראל.

אמו של אלי כהן ז"ל

שי, בשורת נרות הזיכרון. שני הנרות הראשונים הודלקו לזיכרם

דה זו חושפת את אופיה של הפרשה כולה. כי למרות שממשלת בגדאד דיברה על "אוי-בי העם" ו"בוגדים במולדת", היה ברור כי מישפטם ותלייתם היו רק חלק ממשע אנטי-יהודי מכוון.

הידיעה הראשונה על מעצר היהודים פור-סמה לפני כשלושה חודשים. דובר הכת הי-צבאית הודיע, כי נתפסה רשת-ריגול שפע-לה למען ישראל והאמריקאים. בהדרגה הוד-לפו ידיעות, עד שהצטיירה התמונה השלימה שלילי בגדאד היו מעוניינים להציג: גילוי הרשת, לדברי העיראקים, בא הודות לעירנותם של אנשי-ביון סובייטיים. אוניות-ריגול רוסיות, ששטו במיפרץ הפרסי, קלטו תשורות מן העיר בצרה בעיראק לעיר עב-דאן באיראן. מומחי הצופן הרוסיים פיענחו את תוכן התשורות, הויעו למודיעין הי-עיראקי כי בדרך זו מועברת אינפורמציה על הציוד הצבאי הרוסי שסופק לצבא הי-

שיירה של משאיות צבאיות, מלדת מישמר כבד, יצאה משערי בית-הסוהר המרכזי של בגדאד. הבניין בן הקומה הי-אחת היה מואר באור יום. ממול, ליד בניין משרד-החוק, עמדו שני טנקים.

השעה היתה קרוב לארבע לפנות בוקר. השיירה עברה את כיכר אל-מועזם השוממת, נכנסה לרחוב ראשיד — הדיונגוף של בג-דאד — והמשיכה לכיוון הכיכר הגדולה של העיר, טאחת אל-תחריר (כיכר השיחרור). ככל שהתקרבו המכוניות לכיכר, גדל מספר הצופים, שהצטופפו משני צידי הרחוב. בכי-כר עצמה כבר עמדו כמה אלפי גברים.

הם הוזמנו במיוחד, על-ידי שידור שלאחר-הצות, לבוא ולחזות בסופם של "אויבי העם". "שישו ושמחו בני בגדאד!" קרא הקריין. באחרי המידברי הקר הקיפו פלוגות של חיילים את הכיכר הגדולה, שבמשך דורות נשאה את השם באב אל-שרק ("השער הי-

"החלטה ראשונה: לא לחסוך שום מאמץ כדי להציל אחים נירדפים.

"החלטה שנייה: לתת יד לכל רכוחות הפועלים, ושייעלו, להפלת המישטר הפו-שע בבגדאד.

"החלטה שלישית: לא להניח לפנוע בי-שאיפתנו ובמאמצינו להשיג במרחב שלום, שיבטיח את החיים ואת הביטחון, ושישחרר את המרחב כולו מיצור-פלצות כמו המיש-טרים הקיימים בבגדאד ובדמשק.

"החלטה רביעית: לשמור מכל מישמר על עליונותה המוסרית של ישראל, אשר בה אין עונש-מוות, אף לא למרגלים ולחבלנים — ועל כך גאחתנו.

"לעולם לא נרד לשפל-המדרגה של הליני-בגדאד! לעולם לא נדע תליינים במדינתנו, שוחרת החיים והאור!"

"כבוד לקורבנות. זיכרם יישמר בישראל."

הפגנות

נשים

מול

הקבר

24 שעות לפני שנתלו תשעת היהודים בכיכר השוק של בגדאד, נכנסה קבוצה של (המשך בעמוד 14)

את

שלום כהן

עיראקי; ועוד אינפורמציה כללית הפוגעת בביטחונה של עיראק. אולם איאפשר היה לדעת מי משדר — ואל מי.

★ ★ ★

חבירה השודה

חזרה הראשונה, לטענת העירא-קים, נתפסה כמעט במקרה. אנשי-ביט-חון, שהופקדו על שמירת תחנת הרכבת של בגדאד, עצרו את אלברט חביב תומאס, ערבי נוצרי תושב בגדאד. חבילה ארוזה בנייר שהיתה בידו עוררה את חשדם. כאשר נצ-טחה להראות את תוכן החבילה, התגלו בה חלקים מפורקים של משור.

האיש נעצר, סיפר שהוא סקיד המבצע שליחויות שונות. את החבילה קיבל במשר-דו של עמיל-המכס היהודי עזרא נאגני זיל-כה בבצרה, כדי למסור למשרדו של זילכה בבגדאד. הוא כבר ביצע שליחויות רבות מסוג זה בעבר.

שרותי הביטחון נכנסו לפעולה, פתחו בי-מעצרים סיסטוניים. הם הציגו את המעשה כי-אחת ההצלחות הגדולות שלהם, תיארו את עשרות העצורים ברשת מאורגנת היטב, מורכבת על-ידי ישראל ופועלת למען שרות הביון האמריקאי. אנשי הרשת, טענו העירא-קים, אספו ידיעות צבאיות, העבירו אותן למרכז בעבדאן. מכיוון שבין בצרה לגבול האיראני מפריד רק נהר קטן, והמעבר אינו יותר קשה מאשר הנסיעה בין תל-אביב ו-פתח-תקוה, לא היה להם כל קושי להגיע לאותו מרכז מסתורי, לעבור בו קורסים למודיעין ולחבלה. את האינפורמציה השוט-פת העבירו באלחוט.

מיזרחי). כבר היו בעבר מיקרים של תלייה פומבית בכיכר זו, בהם חששו השלטונות פן ינסה מישהו להפריץ את מהלך הוצאתם להורג של מנהיגים קומוניסטיים. אבל לא הפעם. החיילים ביקשו רק לשמור על הי-סדר, כמו סדרנים במופע בידורי המוני. השיירה נעצרה במרכז הכיכר, לרגלי ע-מודיעץ גבוהים, שכל אחד מהם מצוייד בי-שלוש זרועות. מן המשאיות הוצאו 11 גחיות.

★ ★ ★

המהפכה המנצחת

התלייה הסיטונית התבצעה בשי-תות של שחיטת בקר, בתוך חצר הי-גרדום של בית-הסוהר, אחרי שראשי הי-11 כוסו בשקים שחורים.

כאשר עלתה השמש, ניצבו 11 הגופות על עצי-התלייה. מכל חלקי העיר והפרברים נהרו המונים. במשרדי הממשלה ובמיפעלים הגדולים הוכרו על שבתון רשמי. בתי-עסק פרטיים נסגרו. משאיות העבירו חינם רכי-בות פועלים בנסיעות מאורגנות אל הכיכר. הנשיא, הנוראל חסן אל-יכר, בא בעצמו לחזות במחזה הנורא. "זאת הוכחה", הכריז באוזני ההמון, "כי המהפכה מנצחת!" כאשר הורדו הגופות, לעת ערב, כבר הסי-פיקו לחזות בהן כחצי-מיליון איש. בבצרה, עיר-הנמל בדרום, יערך פסטיבל דומה סביב גופותיהם של עוד שלושה מוצאים-להורג.

★ ★ ★

הרוסים עזרו בנידוי הרשת

מבין הארבע-עשר שניתלו ביום שלישי זה היו תשעה יהודים — ועובי-

שובתות הרעב ככנסית הקבר הקדוש

עעד הפגנתי